L. 15. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie nadzwyczajne z dnia 26 Listopada 1883.

Nieusprawiedliwili swej nieobecności na posiedzeniu radcy miasta pp.:

Dr. Horowitz Leon, Kieszkowski Henryk, hr. Potocki Artur, Dr. hr. Tarnowski Stanisław.

P. Prezydent m. oznajmił, iż otrzymał pismo od Rady miasta Pragi, udzielające wiadomość, że Wydział krajowy czeski polecił wyrazić podziękowanie Radzie m. Krakowa za dowód szacunku i pobratymczej przychylności, okazany przez wysłanie reprezentantów na uroczystość otwarcia teatru narodowego w Pradze. Rada przyjęła pismo to z oznaką zadowolenia i upoważniła p. Prezydenta m. do wyrażenia podziękowania Radzie miasta Pragi, za serdeczne i gościnne przyjęcie delegatów.

Następnie zawiadomił p. Prezydent Radę m. że ministerstwo skarbu wstrzymało uchwałę Rady miasta co do skasowania składów transitowych win, aż do merytorycznego załatwienia zażalenia wniesionego przez winiarzy, oraz, że dyrekcya skarbu oznajmiła, że zwroty transitowe, nie będą na przyszłość udzielane.

1) Rada miejska przyjęła do wiadomości sprawozdanie względem procesu z Towarzystwem gazowem, rozpoczętego, przez to Towarzystwo przeciw gminie miasta Krakowa, z powodu odmówienia mu położenia rur gazowych w ulicy Starowiślnej, Długiej, Karmelickiej i Wolskiej, a to w skutek prośby z dnia 22 Czerwca 1882 r.;

2) Rada miejska uchwaliła wytoczyć proces przed sądem polubownom, na mocy umowy z 16-go kwietnia 1856 r. przeciw kontynentalnemu Towarzystwu gazowemu w Dessau, o orzeczenie, iż toż Towarzystwo gazowe nie ma prawa kłaść rur gazowych w gruncie gminy m. Krakowa na ulicach i placach, na których rury gazowe po dziś dzień położone nie zostały; również, że nie ma prawa na ulicach i placach miasta Krakowa, na których rury gazowe są podziśdzień położone prowadzić i położyć rury boczne, celem połączenia rur głównych lub ubocznych z realnościami;

3) Do wytoczenia procesu powyżej określonego upoważniła Rada miejska p. Prezydenta m. zaś do podpisania zapisu na sąd polubowny, nadto radców pp. Dra Feliksa Szlachtowskiego i Dra Faustyna Jakubowskiego;

4) Sędzią polubownym do procesu powyżej określonego, tudzież do procesu określonego w uchwale Rady miejskiej z dnia 29 listopada 1882 r. wybrała Rada miasta Wgo Dra Franciszka Kasparka, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wydelegowano radców m. pp. Dra Hajdukiewicza i Dra Szlachtowskiego do wzięcia udziału imieniem Rady miasta, w rozprawie odbyć się mającej w c. k. Starostwie krakowskiem, względem utrzymania brzegów Rudawy i upoważniono ich, aby w złożyć się mającem oświadczeniu, odparli zamierzone narzucenie gminie miasta Krakowa, obowiązku konkurencyi do utrzymania brzegów młynówki, gdyby nawet korzyści zrzec się przyszło; aby się sprzeciwili wnioskowi zasypania Rudawy; na resztę zaś wniosków właścicieli domów nad Rudawą, co do kosztów czyszczenia Rudawy i czasu, w którym się czyszczenie odbywać ma, imieniem gminy miasta Krakowa, się zgodzili; oraz uchwalono, iż w razie, zrzeczenia się wspomnionych korzyści, delegaci mają przedłożyć Radzie m. deklaracyę do zatwierdzenia.

W celu uporządkowania cmentarza, oraz zyskania większych przestrzeni pod budowę grobów stałych, zatwierdzono plan przez budownictwo miejskie przedłożony na otoczenie wszystkich grobów (kwater) w miarę turnusów przekopywania pasami, na groby stałe w szerokościach 3 – 4 metrów.

Zezwolono na budowę kanału z realności l. 107. dz. VIII. i wpuszczenie go do kanału miejskiego, pod następującemi zastrzeżeniami:

a) kanał ma być budowany pod nadzorem budownictwa miejskiego;
b) służyć będzie jedynie do odprowadzania ścieków i nieczystości kuchennych;
c) wpadać ma pod kątem ostrym do kanału miejs. w kierunku spadku tegoż;
d) dno ma być przy ujściu do kanału miejs. przynajmniej od dna tegoż o 10 cm. wyżej założone;
e) wszelkie uszkodzenia kanału m., wykona gmina na koszt budującego.

Zezwolono klasztorowi pp. Felicyanek w Krakowie przy ul. Smoleńsku, na przeprowadzenie kanału ściekowego, wprowadzającego wody meteoryczne i kuchenne z podworca klasztornego ul. Smoleńsk do rzeki Rudawy i przyjęto ich deklaracyę, pozwalającą bezinteresownie wpuszczenią ścieków miejskich z ulicy Smoleńsk do kanału, o którym mowa; oraz że wszelkie dodatkowe roboty przy konieczném obniżeniu bruków w ulicy Smoleńsk powstałe, zarządzone zostaną, kosztem pp. Felicyanek w Krakowie.

Przyjęto zatwierdzająco do wiadomości:

1) że w dniu 1 Września br. bruki wykonane przez towarzystwo tramwajowe w Krakowie, odebrane zostały w myśl art. V. kontraktu, zawartego między towarzystwem a gminą miasta Krakowa dnia 25 listopada 1882 i że od dnia 1 Września br. gmina miasta przymuje obowiązek utrzymania wspomnianych bruków na siebie, za rocznem wynagrodzeniem, kontraktem ustanowionem;

2) zarządzenie sekcyi I. i VI. w sprawie wewnętrznéj restauraayi gmachu szkolnego w zabudowaniach poszpitalnych św. Ducha, wykonane we własnym zarządzie kosztem 2000 Zła. i udzielono na pokrycie tegoż wydatku kredyt dodatkowy w kwocie 2000 Zła. z oszczędności budżetu br. pokryć się mający;

3) wykonanie zabezpieczenia tarasów asfaltowych na Sukiennicach kosztem ogólnym 1313 zła. w. a., które przeprowadzono we własnym zarządzie z powodów nagłości i udzielono w tym celu kredyt dodatkowy na pokrycie wspomnianego wydatku, pokryć się mający z dochodów Sukiennic r. 1883; oraz polecono Sekcyi I. przedstawienie wniosków względem zabezpieczenia okien i wejść do komnat pierwszego piętra.

Uchwalono zakupić na rozszerzenie ulicy Koletek z realności L. 193 i 194 dz. VII. będących własnośaią OO. Bernardynow, grunt w ilości 279 sążni i 5′ kw. czyli 972.50 mtr. kwadr., na planie sytuacyjnym literami a, b, c, d, e, oznaczony, pod warunkami:

a) zapłacenia OO. Bernardynom za sążeń kwadr. nabytego gruntu po 5 zła.
b) wypłacenia tytułem wynagrodzenia za drzewa owocowe kwoty 290 zła. za krzewy 50 zła.;
c) rozebrania kosztem funduszu miejs. muru granicznego i wystawienia na gruncie OO. Bernardynów nowego muru z cegły, 45 ctm. szérokiego i wysokiego jak obecny i oddania go na własność OO. Bernardynom;
d) wynagrodzenie nastąpi z funduszu zakładowego.
e) do podpisania zawrzeć się mającego kontraktu upoważniono p. Prezydenta miasta, oraz radców miejskich pp. Friedleina Józ. i Pszorna Juliana.

Rada miasta przyjęła bezpłatną darowiznę kawałka gruntu przy ul. Studenckiej w objętości 2□ 5′ na rozszerzenie téjże ulicy, uczynioną przez c. k. radcę Wgo Krumłowskiego i upoważniła p. Prezydenta miasta, aby temuż Wmu Krumłowskiemu za darowiznę tę, podziękował na piśmie.

OBWIESZCZENIE.

Ogłasza się instrukcye dla dozorcy cmentarza, dla grόbarzy, dla dziadka tow. dobroczynności i dla kapelana cmentarnego wraz z taryfą należytości pogrzebowych — które to instrukcye p. Prezydent m. Dr. Weigel, reskryptem z d. 21 Marca 1882 L. 74 prez, tymczasowo wprowadził w wykonanie, a mianowicie:

A. Instrukcya dla dozorcy cmentarza.

§. 1.

Dozorca cmentarza w sprawach dyscyplinarnych podlega Prezydentowi miasta; w czynnościach odnoszących się do utrzymania porządku na cmentarzu jako parku, komisyi plantacyjnej; we wszystkich zaś innych czynnościach służbowych, Magistratowi.

§. 2.

Do obowiązków dozorcy należy:

a) zarząd i nadzór domowy nad budynkami cmentarnymi;
b) prowadzenie biura cmentarnego;
c) wykonywanie czynności odnoszących się do grzebania zmarłych;
d) czuwanie nad porządkiem na cmentarzu;
e) kierownictwo służbą cmentarną;
f) czuwanie nad uiszczeniem należytości pogrzebowych.

§. 3.

Zarząd i nadzór domowy nad budynkami cmentarnymi.

Dozorca powinien czuwać nad porządkiem i czystością w budynkach cmentarnych, powinien baczyć na to, aby w nich nikt nie mieszkał, oprócz osób do tego przez Magistrat upoważnionych; aby lokale na mieszkanie, kancelaryę i poczekalnię przeznaczone, jedynie na ten cel były użyte i aby nikt nie prowadził na cmentarzu gospodarstwa wiejskiego, a mianowicie nie trzymał krów, nierogacizny i drobiu, oraz nie hodował kwiatów na cmentarzu.

Jeżeli się okaże potrzeba jakiego sprawunku lub reparacyi w budynkach lub murze cmentarnym, winien o tem dozorca donieść w krótkiej drodze, inspektorowi ekonomatu.

§. 4.

Prowadzenie biura cmentarnego.

Do jego czynności biurowych należy: składanie raportów na piśmie Prezydentowi miasta i Magistratowi, ile razy do tego wezwany zostanie; utrzymywanie w porządku: planu cmentarza, oraz zbioru pozwoleń na pogrzebanie i otwieranie grobów murowanych, prowadzenie księgi głównej, indeksu do tejże, inwentarza, dziennika podawczego, indeksu alfabetycznego, indeksu topograficznego co do grobów stałych murowanych.

Na żądanie stron, winien dozorca na podstawie swych ksiąg wszelkich wyjaśnień co do zwłok pogrzebanych z uprzejmością udzielać. Świadectw urzędowych niemoże od siebie samodzielnie stronom wydawać, lecz zgłaszające się w tej mierze osoby, winien do Magistratu odesłać.

§. 5.

Wykonywanie czynności odnoszących się do grzebania zmarłych.

Dozorca może przyjmować przywiezione zwłoki zmarłych do domu przedpogrzebowego z polecenia lekarza

miejskiego lub komisarza; grzebać zaś zmarłych wolno tylko po okazaniu karty pogrzebowej. Bez szczegółowego pozwolenia niewolno otwierać grobów murowanych i dokonywać ekshumacyj zwłok. Pozwolenia na otwieranie grobów murowanych w celu ich naprawy lub złożenia zmarłych, udziela Prezydyum Magistratu w krótkiej drodze; na ekshumacyę zwłok Magistrat. Otwieranie trumien przywiezionych na cmentarz dla złożenia w grobie, bezwarunkowo jest wzbronione.

Dozorca powinien utrzymywać prosektoryum cmentarne w porządku, pod jego dozorem pozostają środki do trzeźwienia osób omdlałych służące i powinien nieść pomoc w razie powrotu do życia, zmarłych pozornie, zanim przybędzie lekarz miejski.

Również winien znać dokładnie podział cmentarza, pamiętać gdzie leżą groby stałe, być obecnym przy każdej czynności pogrzebowej, przestrzegać, aby tylko oznaczony obszar ziemi pod grób zajmowano, aby roboty grobowe rozpoczynano dopiero po okazaniu na to pozwolenia ze strony Magistratu, aby materyały budowlane, nie zalegały na chodnikach, kamienie na groby i nadgrobki jedynie obrobione, przywożono i nie uszkadzano grobów sąsiednich podczas fabryki.

Przy kopaniu grobów winien dopilnować, aby je we właściwej kolei i w potrzebnej ilości kopano i to dla osób dorosłych 190 cm. długie i głębokie, a 64 cm. szerokie; dla dzieci zaś 95—120 cm. długie w odstępach 64 cm.; ma czuwać aby szczątki dawniej pogrzebanych w pogłębionym grobie chowano i ma przedkładać na początku każdego miesiąca liczebny wykaz na cmentarzu pogrzebanych, wyszczególniając osobno, pogrzebanych wojskowych, a z cywilnych osobno ze wsi a osobno z miasta.

Dozorca cmentarny powinien oznaczyć każdy grób deszczułką opatrzoną w liczbę bieżącą księgi głównej i roku, oraz dopilnować, aby w trumnach składanych do grobów familijnych, były umieszczone blaszki z wytłoczonem imieniem i nazwiskiem zwłok osób w nich złożonych.

§. 6.

Czuwanie nad porządkiem na cmentarzu.

Szczególniejszą baczność winien zwracać dozorca na cmentarz i okalający go mur; również ma czuwać nad ścieżkami, mogiłami, drzewami, krzewami i kwiatami, aby ich nikt nie niszczył, a względnie nie zabierał i nieuszkadzał, oraz, aby je utrzymywano w należytym porządku. — Pod względem utrzymywania ścieżek, trawników, drzew, winien się stósować do wskazówek komisyi plantacyjnej.

Co roku w Maju powinien sporządzić spis grobów i pomników uszkodzonych i przedłożyć Magistratowi do dalszego zarządzenia.

Ma także baczyć dozorca na to, aby psów nie wpuszczano na cmentarz, aby wozami nie uszkadzano dróg i ścieżek, aby publiczność nie cisnęła się do otwartych grobów i ubodzy nie stawali się natrętnymi dla publiczności a w ogóle czuwać nad cmentarzem, aby nikt na nim szkody nie wyrządzał. Szkodników obowiązany dozorca przytrzymać i do właściwego Wydziału Magistratu odstawić, jeżeli się dokładnie nie wylegitymują z imienia, nazwiska itd.; w przeciwnym razie wystarczy złożenie Magistratowi raportu.

Od czasu do czasu, należy z gróbarzami w nocy inspekcyę urządzać.

§. 7.

Kierownictwo personalem cmentarnem.

Do służby cmentarnej należą: gróbarze i dziadek cmentarny.

Dozorca cmentarny jest ich bezpośrednim przełożonym. Gróbarze i dziadek cmentarny, winni słuchać jego poleceń.

Względem przyjmowania, oddalenia lub ukarania gróbarzy, czynić będzie dozorca, Prezydentowi miasta, odpowiednie wnioski.

Osobna instrukcya określa obowiązki gróbarzy i dziadka cmentarnego.

§. 8.

Czuwanie nad uiszczeniem należytości pogrzebowych.

Należytości pogrzebowe wyszczególnione są w poniżej zamieszczonej taryfie. Na dowód, że należytości w pozycyach ad A 1 do 6 włącznie zamieszczone, skarbowi miejskiemu zapłacone zostały, winien dozorca, domagać się, okazania kwitów przed pogrzebaniem zwłok, a względnie przed kopaniem grobów stałych, stawianiem pomników lub rozpoczęciem budowy grobów murowanych.

W razie zwolnienia przez komisarza obwodowego krewnych zmarłego dla ubóstwa od opłaty pokładnego lub taksy za kopanie grobów, dozorca zwolnienia te odbierze i razem zebrane, każdego 1 Stycznia i Lipca Magistratowi przez dziennik podawczy celem kontroli co do stanu ubóstwa przedkładać będzie.

Gdyby osoby zajmujące się pogrzebem zmarłego, ani kwitów ani zwolnienia od opłaty pokładnego i taksy za kopanie grobów, nie posiadały, ta okoliczność nie może być przeszkodą pogrzebania zwłok, ale dozorca winien o tem donieść niezwłocznie na piśmie Magistratowi, wymieniając imię, nazwisko zmarłego, miejsce śmierci, oraz jak się nazywają jego najbliżsi krewni, a względnie kto się pogrzebem zajmował.

§. 9.

W razie choroby winien dozorca niezwłocznie o tem donieść Prezydentowi m. celem zarządzenia zastępstwa.

W godzinach, w których się zwykle pogrzeby odbywają lub w czasie zapowiedzenia pogrzebów, nie może się dozorca bez ustanowienia zastępcy z cmentarza wydalać.

Chwilowe wydalenie się w innej porze dnia, jest dozwolone.

Do dłuższego wydalenia się, niż na 5 godzin, potrzeba pozwolenia Prezydenta miasta.

W zetknięciu się z publicznością winien dozorca zachować się uprzejmie; względem podwładnego personalu z taktem i stanowczo.

W razie ubliżenia dozorcy, lub komu ze służby mu podwładnej, winien tenże ubliżającego grzecznie upomnąć, a gdyby to nie skutkowało, donieść o tem urzędownie Prezydentowi miasta.

Również winien dozorca donieść Prezydentowi miasta, gdyby się ktokolwiekbądź dopuszczał jakich niewłaściwości na cmentarzu lub w zabudowaniach, pod jego zarządem domowym, zostających.

§. 10.

Przekroczenia niniejszej instrukcyi, karane będą, na mocy pragmatyki służbowej dla urzędników i sług Magistratu z r. 1875.

B. Instrukcya dla gróbarzy.

§. 1.

Gróbarze są sługami miejskimi. Ich bezpośrednim przełożonym, jest dozorca cmentarza, którego polecenia ściśle wykonywać mają.

§. 2.

Główne obowiązki gróbarzy są dwojakiego rodzaju; jedne z nich odnoszą się do grzebania zmarłych, drugie do utrzymania porządku na cmentarzu jako parku. —

§. 3.

Czynności odnoszące się do grzebania umarłych są następujące, a mianowicie: kopanie codziennie dostatecznej ilości grobów, grzebanie zmarłych, ekshumowanie zwłok, przenoszenie ich do innego grobu i udzielanie pomocy przy sekcyach. Wszystkie te czynności winni wykonywać podług wskazówek, udzielonych im przez dozorcę cmentarza, względnie komisyę dokonującą sekcyi zwłok.

§. 4.

Do czynności mających na celu porządek na cmentarzu jako parku, należy: utrzymywanie ścieżek, grobów, drzew, krzewów i kwiatów w porządku.

W tych czynnościach mają się stósować do poleceń komisyi plantacyjnej, udzielonych im za pośrednictwem dozorcy cmentarza, i mają być do nich użyci w czasie wolnym od zajęć, odnoszących się do grzebania zmarłych.

§. 5.

Oprócz powyższych głównych obowiązków, mają gróbarze nad tem czuwać, aby osoby widocznie nie trzeźwe i włóczęgi nie wchodziły na cmentarz, aby tam nie palono tytoniu, psów nie wprowadzano i w ogóle nad tem czuwać, aby żadnej szkody i kradzieży się nie dopuszczano.

Szkodników i osoby nieprzyzwoicie się zachowujące, obowiązani są gróbarze odstawić do kancelaryi cmentarnej i oddać ich dozorcy.

§. 6.

Gróbarze jako płatni z kasy miejskiej, nie mogą za wykonywanie swoich obowiązków domagać się od publiczności żadnej zapłaty. Za opiekowanie się grobami, należy się im wynagrodzenie według ustanowionej taryfy. Czynnościami temi, mogą się jednak zajmować o tyle tylko, o ile na tem nie ucierpi służba obowiązkowa.

§. 7.

Od gróbarzy wymaga się, aby byli trzeźwi i moralni, aby przestrzegali porządku i czystości w swoich własnych mieszkaniach i ogóle w zabudowaniach cmentarnych. W zetknięciu się z publicznością winni się zachować grzecznie i przyzwoicie. W razie ubliżenia im przez kogo, winni grzecznie zwrócić uwagę ubliżającego na tę niewłaściwość, a gdyby to nie skutkowało, zawiadomić o tém dozorcę cmentarza. — W czasie pogrzebów, winni gróbarze mieć na sobie mundury czyste; do kopania grobów i gracowania ścieżek i innej pracy, używać mają mundurów starych.

§. 8.

W razie przeszkody pełnienia obowiązków lub choroby, winni o tem niezwłocznie zawiadomić dozorcę cmentarza. Bez pozwolenia dozorcy cmentarza, nie wolno im się nigdzie wydalać. Do wydalenia się na dłużej, niż na 2 dni, potrzeba urlopu od Prezydenta miasta.

C. Instrukcya dla dziadka tow. dobrocz.

§. 1.

Rada towarzystwa dobroczynności, ma na cmentarzu swego dziadka, którego obowiązkiem jest pilnowanie puszki przeznaczonej na zbieranie składek na rzecz wspomnionego towarzystwa, oraz dzwonienie w czasie pogrzebów.

§. 2.

W czynnościach, o ile się odnoszą do pilnowania puszki, podlega dziadek cmentarny, Radzie towarzystwa dobroczynności; pod względem zaś zachowania się na cmentarzu, dozorcy cmentarza.

§. 3.

Dziadek winien być trzeźwy i moralny. Wymaga się od niego, aby nie wpuszczał osób widocznie nie trzeźwych i włóczęgów, oraz nie pozwalał, aby psy wprowadzano. W razie niemożności zapobieżenia tym nieporządkom, lub w razie dostrzeżenia, że ktoś jakąś szkodę na cmentarzu zrządza, zawiadomi o tem niezwłocznie dozorcę cmentarza lub którego z gróbarzy.

§. 4.

Jeżeliby zachowanie się dziadka cmentarnego było niewłaściwe, dozorca cmentarza zawiadomi o tem Prezydenta miasta, celem zaradzenia złemu w porozumieniu z Radą towarzystwa dobroczynności.

D. Instrukcya dla kapelana.

§. 1.

Na mocy listu fundacyjnego z dnia 9 Grudnia 1876, zatwierdzonego przez c. k. Namiestnictwo we Lwowie reskryptem z dn. 26 Kwietnia 1877 L. 10058 ustanowioną zostala posada Kapelana cmentarnego.

§. 2.

Gmina stoł. król. miasta Krakowa, jako kolatorka kapelanii cmentarnej, udziela prezentę kapelanowi, który w zakresie służby na cmentarzu podlega Magistratowi.

Kapelan nie może być do posług parafialnych przez żadnego proboszcza użyty.

§. 3.

Do głównych obowiązków Kapelana, należy odprawianie żałobnych nabożeństw za duszę śp. Ludwika i Anny Stersztyn Helclów, fundatorów kaplicy i odprowadzanie zwłok ubogich zmarłych od bramy cmentarnej do grobu — a to w sposób, jaki określa wspomniony powyżej list fundacyjny; oraz odprawianie nabożeństw, jakich wymagać będą fundacye w przyszłości powstać mogące.

O nabożeństwach fundacyjnych, winien kapelan zawiadamiać pobożną publiczność za pomocą kartek przylepionych dwa dni wprzód, na bramie cmentarnej i na tabliczce umieszczonej na murze kaplicy. Kapelan winien utrzymywać dokładny wykaz nabożeństw fundacyjnych.

§. 4.

Kapelan obowiązany jest mieszkać stale w budynku cmentarnym i nie może się wydalać z domu w godzinach popołudniowych.

§. 5.

Kapelan jest odpowiedzialnym za całość i stan inwentarza kaplicznego, jaki odbierze w obec proboszcza kościoła św. Mikołaja, inspektora ekonomatu i dozorcy cmentarza. Dokładny spis przedmiotów w kaplicy się znajdujących, winien posiadać kapelan i inspektor ekonomatu.

§. 6.

Kapelan winien utrzymywać porządek w kaplicy i nie pozwalać, aby bez wiedzy Magistratu umieszczano na jej murach tablice pamiątkowe, blaszki z trumien lub obrazki.

§. 7.

Kapelanowi wolno brać udział w nabożeństwie i pogrzebach fundacyą nie zastrzeżonych, jeżeli to nie przeszkodzi jego obowiązkom na cmentarzu i nie będzie temu przeciwny proboszcz kościoła św. Mikołaja.

§. 8.

Do kaplicy cmentarnej ma wstęp proboszcz kościoła św. Mikołaja, oraz inni proboszczowie krakowscy lub ich zastępcy. Nabożeństwo zaś w kaplicy mogą pod tym warunkiem odprawiać, jeżeli na tem nie ucierpią obowiązki fundacyjne.

§. 9.

Kapelan obowiązany jest utrzymywać sługę kaplicznego za wynagrodzeniem, jakie na ten cel przyznaje list fundacyjny. Kapliczny podlega kapelanowi. Kapliczny przedewszystkiem winien starać się o utrzymywanie porządku w kaplicy i posługiwać kapelanowi w czasie nabożeństw. Za moralne zachowanie się kaplicznego, jest kapelan odpowiedzialnym.

§. 10

Kapelan obowiązany jest udzielać Prezydentowi miasta i Magistratowi na żądanie, wszelkich wyjaśnień odnoszących się do jego obowiązków.

§. 11.

Nadzór nad skarbonką, która będzie umieszczona w kaplicy celem zbierania datków na światło i potrzeby kaplicy, należy do kapelana.

Otwieranie skarbonki odbywać się będzie raz na miesiąc w obecności kapelana, dozorcy cmentarza i fizyka miejskiego. Przeliczone pieniądze odbierze fizyk miejski celem złożenia w kasie miejskiej, poświadczając odbiór w utrzymywanej w tym celu księdze przez kapelana.

§. 12.

Nad dozorcą cmentarza i służbą cmentarną, nie ma kapelan żadnej władzy.

E. Taryfa należytości pogrzebowych.

Należytości pogrzebowe, które osoby zajmujące się pogrzebem uiścić są obowiązane, są dwojakiego rodzaju; a mianowicie:

A) jedne winny być uiszczane w kasie miejskiej;
B) drugie do rąk dozorcy cmentarza.

ad A) W kasie miejskiej należy uiszczać:

1) Pokładne za dzieci do 15 lat życia	Zł. —	ct. $26\frac{1}{2}$
„ powyżej lat 15	„ —	„ 70
2) Za kopanie grobu dla dzieci do 5 lat	„ 1	„ —
powyżej lat 5 lub ekshumacye zwłok bez względu na wiek	„ 1	„ 50
3) a. Za grunt na stały grób pojedyńczy 190 cm. długi i głęboki a 64 cm. szeroki, zwykle	„ 24	„ —
za groby mniejsze, stosunkową należytość;		
b) za kwadratowy metr powierzchni gruntu pod groby familijne . . .	„ 20	„ —
4) za osobne miejsce po za grobem na ustawienie pomnika, lub na pozwolenie umieszczenia pamiątkowej tablicy na murze cmentarnym, za każdy kwadratowy metr zajętej powierzchni gruntu lub muru . . .	„ 20	„ —
a względnie stosunkową część tej należytości, w razie zajęcia mniejszej części powierzchni, niż m. □ wynosi.		
5) Na utrzymanie ścieżek cmentarnych po 16 ct. od każdego metra kubicznego wymurowanego grobu lub ustawionego pomnika; w każdym razie najniższa łączna należytość, nie może wynosić mniej, niż Zła. 1.		

6) Za dzwonienie w kaplicy przy wprowadzeniu zwłok na cmentarz, o ile zmarły nie należy do tych, którym na mocy listu fundacyjnego z dnia 9 Grudnia 1876, bezpłatnie dzwonić należy, od 10 do 50 ct.

7) a. Dyeta dla fizyka miejskiego z powodu udania się na cmentarz dla otwierania i desinfekcyonowania grobów, oraz ekshumowania zwłok; jak niemniej na zakupienie środków desinfekcyjnych . . . . Zła. 5 ct. —
b. na fijakra i rogatkowe . . . . „ 1 „ —

8) a. Dyeta dla urzędnika Budownictwa miejsk. celem oznaczenia i wymierzenia gruntu pod grób, kolaudowanie wymurowanych grobów . . , 3 „ —
b. na fiakra i rogatkowe . . . . „ 1 „ 12

ad B. Do rąk dozorcy cmentarza będą wypłacane następujące należytości:
a) dla grabarzy zatrudnionych przy ekshumacyach lub sekcyach zwłok, po 50 ct. dla każdego;

b) za opiekowanie się grobami.

Należytości za opiekowanie się grobami ad b), zawisłe są od umowy zawartej między dozorcą a osobami interesującemi się grobami. — W każdym jednak razie, należytości te, nie mogą przekraczać maximum oznaczonego poniżej:

1) a. za obłożenie darniami, oraz obsadzenie barwinkiem, bratkami lub goździkami i utrzymanie mogiły grobowej większej od 1 Zła. do . Zła. 1 ct. 50
b) mogiły mniejszej od 50 ct do . „ 1 „ —
c) grobu z nadgrobkiem kamiennym od Zła. 1 ct. 50 do . . . . . . „ 2 „ —
d) grobu murowanego od 2.50 do . „ 3 „ —

2) Za obłożenie zuzlami i obsadzenie rozchodnikiem:
a) grobu pojedyńczego od Zła. 2 do „ 2 „ 50
b) „ małego „ „ 1 „ „ 1 „ 50
c) „ murowanego „ „ 3.50 . „ 4 „ —

3) Za obsadzenie mogiły kwiatami szlachetnymi np. kameliami, prymulami irysem itp. a mianowicie za czynność sadzenia każdorazowo 20 ct.; za kwiaty zaś dostarczane, podług rachunku ogrodnika, od którego te kwiaty powzięto, jeżeli osoby interesujące się grobami, nie dostarczą same kwiatów.

4) Za podlewanie, plewienie, obsypywanie piaskiem, omiecenie mogiły, miesięcz. Zła. 1.

C. Zasadzone na grobach kwiaty lub ułożone darnie i zuzle, nie mogą być bez pozwolenia osób, na których żądanie tamże umieszczone zostały, usunięte lub na inny grób przenoszone.

D. Z pomiędzy należytości, ktore mają być w kasie miejskiej uiszczone, kasa miejska poweźmie wyszczególnione w pozycyach ad A od 1 do 5 włącznie, zaraz przy ich zapłaceniu do funduszu miejskiego do właściwych rubryk. Należytości w pozycyi 6 wspomnione wprowadzi kasa miejska na depozyt miejski pod nomenklaturą „fundusz na potrzeby kaplicy". Dyety fizyka i urzędnika budownictwa, przyjmie kasa na depozyt tymczasowy i wyda im je, za zgłoszeniem się.

Na złożone w kasie dyety, otrzyma strona dowód kasowy z wyrażeniem kwoty i artykułu, pod którym należytość zapisano.

E. Na należytości ad B. 1, 2, 3, 4, uiszczane do rąk dozorcy, winien tenże prowadzić szczegółowy wykaz w którym ma być wyszczególniona osoba płacąca, oraz od czyjego grobu i jaką kwotę zapłacono. — Z zebranych należytości, mają być przedewszystkiem zakupione przedmioty służące do utrzymania grobów; pozostały czysty dochód podzielony zostanie na pięć części, z których $^{1}/_{5}$ przypada dozorcy cmentarza a $^{4}/_{5}$ części czterom grobarzom za pracę koło grobów.

F. Zastrzega się, że czynnościami pod B. 1, 2, 3, 4, wyszczególnionemi, tak dozorca cmentarza jak i grobarze, o tyle tylko zajmować się mogą; o ile one nie będą przeszkodą do wypełniania obowiązków służbowych.

G. W razie nie złożenia dobrowolnie, której z powyżej ad A i B wyszczególnionych należytości, obowiązany jest Magistrat ściągnąć je w drodze administracyjnej w sposób przymusowy.

L. $\frac{\text{Wydz. kj. 55·687.}}{\text{Magistr. 37.168.}}$

Obwieszczenie.

Jego Excellencya Pan Minister Skarbu reskryptem z dnia 28-go pazdziernika 1883 r. L. 4445/F. M., zezwolił na podstawie opinii Izby giełdy wiedeńskiej, aby obligacye galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1883, opiewające na walutę austryacką i oprocentowane po 4 $^{1}/_{2}$ od sta rocznie, a mianowicie w półrocznych terminach — kadego 1 maja i 1 listopada, — mające być spłacone najdalej w przeciągu 38 $^{1}/_{2}$ lat od 1 maja 1884 począwszy, — notowane były w urzędowym dzienniku kursów giełdy rzeczonej.

Z Rady Wydziału Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem.

Lwów dnia 24 listopada 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.